

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519010182
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8519010182.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.10.2019, v trestnej veci obžalovaného Š. S. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/65/2019 zo dňa 26.08.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 3 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a o ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku
Obžalovanému Š. S., nar. XX.X.XXXX v H., trvale bytom
H. XXX, Q.. N. L., t. č.
v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, § 38 od. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zákona ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného Š. S. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že:

- dňa 25.2.2019 v čase okolo 13.30 hod. pod vplyvom alkoholických nápojov doma, v obci H., v rodinnom dome č. XXX, okr. N. L., prišiel k uzamknutým dverám izby svojho syna, Z. S., ktorý sa v tom čase nachádzal v izbe a dobíjal sa do jeho izby búchaním dreveným poriskom o rozmeroch 57 cm x 4 cm po drevených dverách, na ktorých pritom vybil drevené dosky, pričom synovi kričal „ja ťa zničím, ťa dobiju, ťa zabijú“, čím u svojho syna vzbudil obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční.

Za to mu podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona pri nezistení poľahčujúcich nepriťažujúcich okolností uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. a), písm. c) Tr. zákona v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zákona uložil ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal obžalovaný odvolanie, a to tak proti výroku o vine, ako aj proti výroku o treste. V písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že nepopiera, že vo svojom dome kričal, búchal na dvere izby, v ktorej bol syn, ale je to jeho dom. Podľa jeho názoru nie je možné takýto skutok posudzovať ako prečin nebezpečného vyhrážania tak, ako je popísaný v obžalobe. Ustanovenie § 360 Tr. zákona poskytuje trestnoprávnu ochranu pokojnému občianskemu spolužitiu pred jeho hrubým narušeným konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy. Jeho správanie vo vlastnom dome súd posúdil ako konanie, ktoré je v rozpore s uvedeným zákonným ustanovením. Pokiaľ jeho syn Z. S., ktorý v konaní vystupuje ako poškodený, sa ho mal báť, mal možnosť kedykoľvek z domu odísť a nezneužívať jeho a jeho manželku. Postoj syna k riešeniu ich spolužitia spôsobil, že syn je na slobode a on je vo väzbe. Bol to však poškodený, ktorý útočil na obžalovaného fyzicky, bil ho po hlave a nie on (obžalovaný) na neho (poškodeného). Lenže on (obžalovaný) nikdy nevolal políciu. Namiesto toho, aby sa mu syn snažil pomôcť, keďže už je starý, bol to obžalovaný, kto poskytoval poškodenému nielen bývanie, ale aj stravu a syn sa mu odvdčoval tak, že naňho zavolať políciu, klamal a vymýšľal si rôzne nepravdy. Syn mu ničím neprispieval ani na bývanie, ani na stravu. On popiera, aby sa mu vyhrážal takým spôsobom, ktorý by u syna vzbudil obavu o život a zdravie. Poškodený tvrdí, že problémy medzi nimi sú už dva až tri roky, mohol odísť z domu a nestrpeť mu život, načo tam ostával. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/125/2017 zo dňa 12.02.2018, z ktorého vyplýva, že ak je vyhrážanie tolerované dlhšiu dobu, môže existovať oprávnená pochybnosť, že nemohlo vzbudiť dôvodnú obavu o svoj život a zdravie. Ak jeho syn uvádza, že jeho konanie vzbudilo v ňom obavu, potom klame. Jeho výpoveď je jednoznačne účelová, chce sa zbaviť otca, ale aj matky, pretože syn veľmi dobre vie, že matka potrebuje 24 hodinovú opateru, ktorú však on nie je schopný zabezpečiť. To, či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu, treba brať do úvahy povahu vyhrážky, porovnať fyzické a povahové vlastnosti páchatel'a s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného. Uviedol ďalej, že medzi nimi je 23 ročný rozdiel a že okresný súd nevenoval náležitú pozornosť objasneniu tejto otázky. Pociťuje veľkú krivdu, že jemu nikto nechce veriť, že sa synovi žiadnym spôsobom nevyhrážal, naopak, je to on, kto sa o neho stará, pomáha mu celý život a ktorého on fyzicky napáda. V deň, kedy malo dôjsť ku skutku, syn bil po hlave jeho. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd zrušil rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd má za to, že skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa vo výroku svojho rozsudku zodpovedá celkovej dôkaznej situácii, ktoré dôkazy súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku podrobne rozviedol a poukázal aj na rozpory vo výpovediach jednotlivých osôb ako aj na rozpory medzi výpoveďami, ktoré logicky vyhodnotil a na tieto aj krajský súd v podrobnostiach odkazuje.

Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na vykonané dôkazy bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný, aj keď obžalovaný spáchanie skutku v celom rozsahu, tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom, poprel, keď uviedol, že je pravdou, že synovi búchal palicou po dverách, lebo už chcel mať od neho pokoj a syn naňho stále volal policajtov, syn chcel, aby ho (obžalovaného) zavreli do väzenia, avšak v žiadnom prípade sa synovi on nevyhrážal.

Zo spáchania skutku tak, ako sa tento obžalovanému kladie za vinu, však bol obžalovaný v celom rozsahu usvedčovaný výpoveďou svedka poškodeného Z. S., ktorý vypovedal o okolnostiach skutku v prípravnom konaní, bezprostredne po tom, čo sa mu obžalovaný vyhrážal a ešte dňa 25.02.2019 o 17.30 hod. aj podal trestné oznámenie. O závažnosti vyhrážok potom svedčí aj skutočnosť, že poškodený ihneď privolať aj hliadku polície, kde počas telefonického hovoru uviedol aj to, že obžalovaný sa každú chvíľu do jeho izby dobije. Ani krajský súd pritom nezistil dôvod, pre ktorý by neuveril výpovedi poškodeného.

Svedkyňa M. S., manželka obžalovaného a matka poškodeného uviedla, že bola prítomná pri incidente, aj keď v inej miestnosti, jej manžel, obžalovaný, búchal po dverách, ona mu povedala, že tam poškodený nie je, taktiež uvádzala, že obžalovaný kričal, avšak nepočula, aby sa poškodenému vyhrážal, iba hovoril, ty, ty a všelijako a taktiež uvádzala, že syn ich dotrápil.

Správne súd prvého stupňa poukázal na to, že aj zo znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia plynie, že osobnosť poškodeného je prispôsobivá, ústupčivá a nemá sklony ku konfabulácii, či skresľovaniu správania konania a taktiež nezistila ani sklony k účelovému spracovaniu vyšetovaných skutočností, ani nezistila snahu úmyselne poškodiť či pričať obžalovanému. Pokiaľ ide o špecifickú vierohodnosť, výpoveď poškodeného vyhodnotila znalkyňa v podstate ako vierohodnú.

Zo záveru znaleckého posudku z odboru psychológia vo vzťahu k obžalovanému bolo zistené, že tento je afektívne labilný, impulzívny, s ťažiskom v cholerickej temperamentovom type, jeho výpovede možno považovať za všeobecne vierohodné, špecifická vierohodnosť bola čiastočne znížená. Obžalovaného dráždi synova sociálna situácia, jeho neochota, pasivita, ľahostajnosť, neohľadupnosť, ale aj celková nezaangažovanosť na chode spoločnej domácnosti, pričom táto nespokojnosť obžalovaného môže provokovať aj k neadaptívnym formám správania, ktoré prebiehajú na pozadí dlhodobého narušeného vzťahu so synom. V kritických situáciách má obžalovaný sklon ku skresľovaniu súdov a úsudkov vplyvom negatívnych emócií a postojov, ktoré popisuje voči poškodenému.

Zo zápisnice z ohliadky miesta činu, ako aj z príslušnej fotodokumentácie je zrejmé, že dvere vedúce do izby poškodeného boli poškodené a taktiež bola zaistená aj palica, ktorou obžalovaný búchal po týchto dverách. Z prepisu telefonického hovoru na linku 158 zo dňa 25.02.2019 o 14.10 hod. plynie, že volajúci poškodený Z. S. žiadal o vyslanie policajnej hliadky, pretože otec búcha na dvere a dvere má zamknuté, keď ich rozbije..., uvádzal, že už rozbija dosky a o chvíľu už príde k nemu. Ďalej uvádzal, že (obžalovaný) už rozbil polovicu dverí.

Navyše konanie obžalovaného zodpovedá aj jeho osobnosti, čo plynulo nielen z vykonaného znaleckého dokazovania znalcov z odboru psychológia a psychiatria, ale aj z vystupovania obžalovaného pred prvostupňovým súdom, aj keď toto mohlo byť čiastočne ovplyvnené tým, že obžalovaný opakovane namietal, že to bol poškodený, kto strpčoval svojim životným štýlom život obžalovaného a jeho manželky.

Na základe zákonne vykonaných dôkazov potom dospel prvostupňový súd k správnym skutkovým, ako aj právnym záverom.

Konanie obžalovaného vo vzťahu k vyhrážaniu sa poškodenému, naplnilo aj podľa názoru odvolacieho súdu všetky znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., pretože sa obžalovaný vyhrážal poškodenému smrťou a ťažkou ujmom na zdraví, v situácii, že poškodený sa zamkol a obžalovaný sa do izby dobíjal, pritom dvere poškodil za použitia palice, teda vyhrážal sa takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť a aj vzbudilo u poškodeného dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky aj uskutoční, skutku sa dopustil voči chránenej osobe, ktorou je blízka osoba (§ 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.). Pri posudzovaní otázky, či bolo toto vyhrážanie spôsobilé vzbudiť v inom dôvodnú obavu, krajský súd zobral do úvahy najmä povahu vyhrážky, fyzické a charakterové vlastnosti páchatel'a v porovnaní s fyzickými a charakterovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomný vzťah, ako sa páchatel' pri vyhrážaní správal, aj to, že mal v rukách predmet, ktorým by bol schopný naplniť vyslovenú hrozbu. Aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom plynie, že poškodený vzhľadom na onkologické ochorenie, ktoré v minulosti prekonal, je fyzicky slabší oproti obžalovanému.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o treste, bol krajský súd toho názoru, že tento je neprimerane prísny a to vzhľadom na to, že obžalovaný pred spáchaním tohto skutku vychádzajúc z odpisu registra trestov nebol súdne trestaný a predovšetkým s poukazom na okolnosti prípadu, ktoré sa vymykajú iným obdobným prípadom v tom, že podľa výpovedí tak obžalovaného ako aj svedkyne M. S. to bol práve poškodený, ktorý svojím správaním ako aj prístupom k životu, keď požíval alkoholické nápoje a im ničím na domácnosť neprispieval, odmietal pomáhať, strpčoval rodičom život. O spolunažívaní a nevhodnom správaní sa poškodeného k rodičom prítom svedčí aj spis Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T 1/2019. Išlo o dlhodobý konflikt medzi obžalovaným a poškodeným, ktorý vyústil podaním oznámení, za čo bol obžalovaný dvakrát postihnutý pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a to pre skutky zo dňa 8.9.2018 a 29.8.2018 a pre skutok zo dňa 9.9.2018 bol obžalovaný medzitým aj odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm. b) Tr. zák., kde poškodeným bol rovnako Z. S. Medzitým obžalovaný a jeho manželka zrušili poškodenému Z. S. trvalý pobyt v ich dome a poškodený bol umiestnený do resocializačného zariadenia v okrese N..

Pri ukladaní druhu a výmery trestu odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., a dospel k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere pätnástich mesiacov, ktorého výkon bol podmienené odložený na skúšobnú dobu jedného roka je dostatočný a primeraný, a to tak na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu obžalovaného. Tento trest dostatočne, primerane a spravodlivo zohľadňuje účel trestu z hľadiska jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom takto uložený trest v plnej miere odzrkadľuje možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Správne súd prvého stupňa postupoval aj pokiaľ uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie, avšak pokiaľ ide o jeho formu krajský súd dospel k záveru, že ústavná forma vyplývala len z potreby, že išlo o opakované konanie obžalovaného vo vzťahu k svojmu synovi, poškodenému. Z dôvodu, že poškodený Z. S. už bol umiestnený v sociálnom zariadení a teda, že ku konfliktom, vzhľadom na to, že obžalovaný sa konfliktne vo vzťahu k iným osobám vychádzajúc aj zo správy obce H., nesprával, postačí uloženie ochranného liečenia psychiatrického ambulantnou formou. Tu krajský súd vychádzal aj z toho, že v inej trestnej veci, kde bol znalecký posudok z odvetvia psychiatria spracovaný len niekoľko mesiacov skôr ako v tejto trestnej veci bolo znalcom odporúčené ukladať obžalovanému ochranné liečenie psychiatrické ambulantnou formou.

Z týchto dôvodov potom krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo výroku o ochrannom opatrení a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku krajského súdu. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný